

[Chr. Christensen]

økonomiske konsekvenser i form af anlæg af helt nyt dige og nye amtslandeveje. Og endelig Holmsland Klit, hvor kystlinjen skal fastholdes ud for Hvide Sande by.

Det er de berørte kommunalbestyrelser og amtsråds bestemte opfattelse, at staten bør påtage sig opgaven at sikre den jyske vestkyst på strækningen fra Lodbjerg til Nymindegab. Kristeligt folkeparti står bag dem i denne opfattelse, og vi deler deres argumentation, når de for det første fremfører, at der her er tale om ganske specielle geografiske forhold med store indfjorde, med smalle landtanger ud mod havet på denne strækning i forhold til andre strækninger langs vestkysten. Disse forhold vanskeliggør kystsikringen og gør den økonomisk særdeles byrdefuld. For det andet er store dele af baglandet lavtliggende enge og ådale, hvor konsekvenserne af havets gennembrud vil være fuldstændig uoverskuelige såvel fysisk som økonomisk og ikke mindst menneskeligt.

Jeg tror, det vil være godt, om ministeren og repræsentanter for de berørte kommuner og amtskommunen igen satte sig sammen ved forhandlingsbordet. Er ministeren villig til det? Også til at tage initiativet til en sådan forhandling? Om kysten skal sikres ved høfder, strandfodring med sand eller store sten, eller om der skal bygges små beton- eller stenøer i strandkanten, skal jeg ikke afgøre. Her må teknikerne med ind i billedet, og kystdirektoratet har særdeles dygtige folk placeret derude, og deres erfaringsmateriale er jo efterhånden stort.

Når ministeren i sin redegørelse så stærkt fremhæver strandfodringen som den bedste metode, er det nok værd at huske på, at borgmester Kristian Enevoldsen i udvalget forleden under besøget sagde, at der i 1973 var lagt 1 mill. m³ sand som strandfodring på en kort strækning syd for Hvide Sande, og i dag er der ikke et sandskorn tilbage. Alle metoder har deres fordele, men sandelig også deres skæve sider. Det må være op til de sagkyndige at træffe beslutning om, hvad der skal ske. Der skal måske gøres nogle få forsøg nu, før man finder den rigtige metode. På grund af de ulige geografiske og strømmæssige forhold skal hver lokalitet måske have hver sin metode.

Under besøget i tirsdags i udvalget om offentlige arbejder af Sammenslutningen af Limfjordskommuner kom det bl.a. frem, at

stormfloden satte 180 tdr. land jord under vand ved Limfjorden. Det understreger meget klart, at vi i debatten om kystsikringen ikke kan se bort fra et akut behov for hjælp til sikring også af fjordkystområder.

Om hjælpen skal komme først til Årgab, til Vrist, til Lønstrup eller til Limfjordskommunerne eller andre steder i landet, er ikke så afgørende. Det er det derimod, om folketingsrådet nu vil markere sin vilje til at vedstå sin forpligtelse til at sikre vore truede landområder og sikre vore nervøse og skræmte borgere tryghed fremover for havet i hjem, i hus og i virksomhed.

Ministeren for offentlige arbejder (J. K. Hansen):

Ja, det har jo været en eftermiddag i Ringkøbing amts tegn, kan man godt sige, og det ser ud, som om hele dette folketing består af folketingsmedlemmer, der er valgt i Ringkøbing amt eller i hvert fald er fra vestkysten.

Jeg skal sige til dem, der har talt så rørstrømsk her i eftermiddag og har svunget sig op i de store højder, at jeg er født i Vestjylland, og at jeg har levet en stor del af min tid tæt ved havet, så jeg er slet ikke så ukendt med forholdene, som et flertal af de ordførere, der har været på talerstolen her i dag, måske ville mene. Derfor synes jeg selv, at jeg har haft en god baggrund for at være med til at give denne redegørelse om sikring af den jyske vestkyst.

Det er kommet frem her i dag fra en række ordføreres side, at staten bør betale den fulde kystsikringsudgift, specielt i Ringkøbing amtskommune. I anledning af de tilkendegivelser, der er kommet fra forskellig side, vil jeg godt erindre om en række forhold.

Den 31. marts 1981 havde vi en forespørgsel her i folketinget om kystsikring. Den var stillet af fremskridtspartiet, og samtidig stillede fremskridtspartiet en dagsorden om, hvor stærkt staten skal engagere sig i kystsikring. Denne dagsorden blev nedstemt af samtlige partier i folketinget med undtagelse af fremskridtspartiet. På baggrund af den debat, der dengang blev ført, og på basis af dagsordens forkastelse synes jeg egentlig, der var god grund til at lægge op til den byrdefordeling, som jeg også har fremført her.

Ydermere vil jeg gerne fremføre, at i den periode, der er gået, siden denne forespørgsel